Súd:	Okresný súd Pezinok
Spisová značka:	8C/254/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1711212161
Dátum vydania rozhodnutia:	09. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Michaela Králová
ECLI:	ECLI:SK:OSPK:2013:1711212161.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok, so sídlom v Pezinku, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Michaelou Královou v právnej veci navrhovateľky: Z.. Z.. U. X., Z.., I.: S.. T. W. A. XX, E. B., zastúpená DEDÁK & Partners, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom: Mlynské Nivy 45, Bratislava, a advokátskou kanceláriou Tomáš Kamenec, s.r.o., so sídlom: Špitálska 43, Bratislava, proti odporcovi: B.. O.. X. L., T.. , E. I.: G.. A. XX, I., W. Z. B.: Ú. K. S., E. S. X, I., o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

Odporca O..B.. X. L., T.. je povinný v tlačových agentúrach SITA a TASR na vlastné náklady strpieť uverejnenie ospravedlnenia s týmto textom: „ X. L. sa ospravedlňuje U. X. za všetky jeho tvrdenia, ktorými vyjadroval podozrenie zo spojenia jej osoby s korupciou v prípade dotácie na dostavbu I. W. K. F.. Tvrdenia, že U. X. vedela o korupcii v prípade dotácie na dostavbu I. W. K. F., sú nepravdivé.“

Vo zvyšku návrh zamieta.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 06.09.2011, sa navrhovateľka domáha od odporcu ospravedlnenia a to konkrétne, že odporca X. L. je povinný v tlačových agentúrach SITA a TASR na vlastné náklady strpieť uverejnenie ospravedlnenia s týmto textom: " X. L. sa ospravedlňuje U. X. za všetky nepravdivé a urážlivé tvrdenia, ktorými komentoval vplyv jej osoby na vzdanie sa kandidatúry O. Č. na funkciu Generálneho prokurátora Slovenskej republiky, ako aj za všetky jeho tvrdenia, ktorými vyjadroval podozrenie zo spojenia jej osoby s korupciou v prípade dotácie na dostavbu I. W. K. F.. Tvrdenia, že U. X. prinútila O. Č., aby sa vzdal kandidatúry na generálneho prokurátora sú nepravdivé. A rovnako sú nepravdivé aj tvrdenia, že U. X. vedela o korupcii v prípade dotácie na dostavbu I. W. K. F.. Súčasne sa navrhovateľka domáha aj náhradu trov konania.

Svoj návrh navrhovateľka odôvodnila tým, že z príloh ako aj z tvrdení odporcu vyplýva, že odporca uviedol o navrhovateľke viaceré nepravdivé a znevažujúce tvrdenia, ktoré nijakým spôsobom nepreukázal, a ktoré boli objektívne spôsobilé znížiť a narušiť jej česť a dôstojnosť v rozmanitých spoločenských vzťahoch, okrem iného, aj jej česť a dôstojnosť ako významnej osobnosti politického a spoločenského života a vážnosť jej mena v očiach verejnosti. Navrhovateľka má za to, že zníženie jej dôstojnosti, vážnosti a cti je z jej pohľadu vnímané o to intenzívnejšie, že tak ako v prípade jej osoby aj v prípade odporcu ide o verejne významné osobnosti, ktoré sú aktívne politicky činné a ktoré v súčasnosti zastávajú významné funkcie vo verejnom a spoločenskom živote, ktoré kladú zvýšené nároky a očakávania na bezúhonnosť a čistý morálny profil a pri ktorých je mimoriadne citlivo vnímaná aj

otázka dôveryhodnosti osoby v očiach verejnosti. Navrhovateľka poukázala na to, že v rámci tvrdeniach odporcu, nešlo o vecnú či odbornú kritiku, ktorú možno vnímať ako bežnú súčasť politického boja, ale o hodnotiace tvrdenia odporcu na adresu navrhovateľky, ktoré mali značne difamačný charakter.

Nepravdivé a difamujúce tvrdenia odporcu na adresu navrhovateľky súviseli so vzdaním sa kandidatúry B.. O.. O. Č. Z.. na funkciu Generálneho prokurátora Slovenskej republiky, ku ktorému došlo dňa 13.05.2011. Odporca tvrdil a naznačoval politické prepojenie medzi osobou navrhovateľky a osobou menovaná kandidáta na funkciu Generálneho prokurátora Slovenskej republiky ako aj priame ovplyvnenie rozhodnutia B. O.. O. Č. Z.. vzdať sa tejto kandidatúry zo strany navrhovateľky. Tieto tvrdenia odporca nepodložil žiadnymi relevantnými dôkazmi napriek tomu, že boli z jeho strany prezentované ako dôveryhodné informácie vo viacerých médiách. Ide o niekoľko a to urážlivých a znevažujúcich tvrdení na adresu navrhovateľky a to konkrétne výrok odporcu zo dňa 13.05.2011 odvysielaný v správach STV: ". B. Č. na základe požiadavky U. X. si vymyslel túto výhovorku a U. X. priamo zodpovedá za zmarenie tajnej voľby, o ktorej povedala, že by mala byť normálna, normálna tajná voľba. “

Výroky odporcu zo dňa 13.05.2011, ktoré zazneli na tlačovej besede politickej strany SMER - sociálna demokracia: " ...je evidentné, že po dnešnom odstúpení B. Č. z kandidatúry sa dnes ukázal ďalší dôkaz, že klame na dennej báze a normálna demokracia a tajná voľba jej nič nehovoria. Neexistujú žiadne pochybnosti o tom, že pán Č. bol osobný kandidát U. X.F. - bol to jej kandidát, ona si ho vybrala a za ním aj stála. “

" ...som presvedčený, že pán Č. sa vzdal na pokyn premiérky, ktorá sa trasie od strachu, čo s ňou bude, ktorá ho dnes presvedčila, že sa musí vzdať funkcie, lebo v opačnom prípade jej hrozí, že v utorok si musí urobiť rozlúčkový večierok pod tajnej voľbe. “

"....Vyhlásením B. Č., ku ktorému ho prinútila U. X. tá, ktorá hovorila o normálnej tajnej voľbe. “

Navrhovateľka má za to, že uvedené tvrdenia odporcu sú nepravdivé a neboli z jeho strany podložené žiadnymi dôkazmi nakoľko B.. O.. O. Č., Z.. bol navrhnutý stranou SAS a bol kandidátom koalície. Svoju kandidatúru na funkciu generálneho prokurátora vzal O. Č. späť zákonom predpísaným spôsobom a podľa svojho vyjadrenia výlučne na základe osobného rozhodnutia a z osobných dôvodov, ktoré viackrát verejne prezentoval aj v masovokomunikačných prostriedkoch, a ktoré nemožno bez dokázania opaku nijakým spôsobom spochybňovať.

Navrhovateľka má taktiež na to, že bezprecedentne boli hodnotené odporcom ďalšie udalosti súvisiace s kauzou dotácie na dostavbu I. W.P. K. F., kde pre údajnú korupciu bol obvinený externý poradca navrhovateľky A.. E.. Navrhovateľka uviedla, že dotknutá udalosť bola odporcom vo vzťahu k verejnosti prezentovaná takým spôsobom, ktorý je pre samotnú osobu navrhovateľky vysoko urážlivý a osobne znevažujúci, keďže účelové hodnotiace tvrdenie odporcu sa týkali nielen komentára samotnej politickej udalosti, ale celkovo pôsobenia navrhovateľky na politickej scéne, pričom bola dokonca obvinená z korupcie a napomáhaniu trestnej činnosti. X. L. na tlačovej konferencii dňa 17.8.2011 k F. okrem iného povedal: " Ďakujem pekne a prajem vám všetkým pekný deň dovoľte mi, aby som zaujal stanovisko v mene politickej strany SMER - SD ku kauze korupcie, ktorá sa vyskytla priamo v kancelárii predsedníčky vlády SR. Priznám sa, že som chcel túto tlačovú konferenciu urobiť už včera v dopoludňajších hodinách, ale čakal som na stretnutie s premiérkou, ktoré sa uskutočnilo o 15:30, pretože som predpokladal, že premiérka na stretnutí aspoň troma slovami sa pokúsi vysvetliť opozičnému lídrovi, čo sa stalo, aké je pozadie tejto korupčnej kauzy, ale premiérka nemala absolútne odvahu o tejto veci hovoriť, preto mi nezostáva nič iné, len predstúpiť dnes pred verejnosť, nielen popísať tento skutok, ale predovšetkým aj poskytnúť ďalšie informácie, ktoré poukazujú na pravdepodobnosť manipulácie pri vyšetrovaní tohto trestného činu a potvrdzujú aj pravdepodobnosť politických vplyvov na vyšetrovanie tohto závažného trestného činu.

Dovoľte, aby som vás informoval o spôsobe rozhodovania o mojich dotáciách z rezervy predsedu vlády. Ak ide o rozhodnutie o dotácii vo výške 300.000,- EUR je to nadštandardne vysoká dotácia. Preto sa vyžaduje, aby predseda vlády obdržal na stôl konkrétny podklad, v ktorom sa presne popíšu všetky okolnosti, ktoré vytvárajú obraz, na aký účel dáva predseda vlády takúto obrovskú sumu, ktorá sa blíži k 10 mil. slovenských korún. Predovšetkým tam musí byť napísané na čo to ide, v akom časovom horizonte to bude použité, ale nepochybne tam musí byť aj napísané to , aká firma bude realizovať túto zákazku. Kto bude jednoducho prijímateľom týchto peňazí. Jedna vec je oficiálny prijímateľ - povedzme v tomto

prípade športový zväz - ale je tam aj nejaká firma, ktorá mala vykonávať konkrétne rekonštrukčné práce. Čiže pani premiérka musela mať v papieroch napísané, že to je firma D. S., ktorá mala peniaze použiť na stavebné práce v rámci športového areálu.

Vzhľadom na okolnosti celého prípadu - a budem o nich hovoriť - neverím, že U. X. nevedela o tejto korupcii a že nevedela o vyberaní desiatku. Všetky okolnosti, ktoré teraz popíšem a pomenujem, nasvedčujú tomu, že U. X. vedela o tom, čo sa deje v jej mechanizme, ktorý si vytvorila cez zbor poradcov, a že dnes zbytočne rozpráva o tom, že je svätá, o ničom nevedela, ako ona úspešne bojuje proti korupcii na Slovensku.

Vzhľadom na uvedené so všetkými právnymi dôsledkami chcem povedať tri závery. Premiérka je neschopná, je klamárka a je podozrivá z korupcie. "

Navrhovateľka má za to, že uvedené tvrdenia sú spôsobilé u bežných občanov vyvolať predstavu, že ona sa podieľala na páchaní trestného činu korupcie. Účinok difamujúcich výrokov obsiahnutých na predmetnej tlačovej konferencii, je znásobený i všeobecne známou skutočnosťou o nízkom právnom vedomí spoločnosti. Úmyselné necitlivé používanie poloprávd a klamstiev, môže spôsobiť dotknutému subjektu vo vedomí spoločnosti nezmazateľnú pečať nečestného človeka, ktorý zneužíva svoju funkciu na zakrytie trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o poskytnutie dotácie z rozpočtovej rezervy predsedu vlády navrhovateľka uviedla, že podľa zmluvy uzavretej podľa § 51 Občianskeho zákonníka a v súlade so zákonom o rozpočtových pravidlách zo zmluvy musia byť jasné iba zmluvné strany, predmet plnenia a záväzkov zmluvných strán a jej obsah nesmie odporovať obsahu alebo účelu Občianskeho zákonníka. Táto zmluva o poskytnutí dotácie z rozpočtovej rezervy predsedníčky vlády obsahuje záväzok poskytnúť dotáciu v danej výške, pričom jej použitie je podmienené konkrétnym účelom, v tomto prípade na dokončenie prestavby a rekonštrukciu Národného športového areálu biatlonu v Osrblí. Navrhovateľka má za to, že ak odporca tvrdí, že navrhovateľka vedela, ktorá firma bude niečo za tieto peniaze realizovať, tak klame a zavádza, pretože takéto informácie nie sú predmetom takejto zmluvy. Navrhovateľka ďalej poukázala na to, že rešpektuje rozhodnutie nezávislých orgánov činných v trestnom konaní a je prekvapená, že odporca ako právnik sa znižuje k takým tvrdeniam o ovplyvňovaní trestného konania.

Podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva aj hodnotiaci úsudok musí vychádzať z reálnych faktov, pričom tieto fakty sa nemôžu hodnotiť svojvoľne a účelovo. Navrhovateľka má za to, že odporca prekročil hranice slobody prejavu nakoľko jeho hodnotiaci úsudok nemá oporu v skutkových zisteniach. Pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti stačí zistenie, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka a nevyžaduje sa vyvolanie následkov.

Na základe uvedených výrokov odporcu navrhovateľka uviedla, že došlo k neoprávnenému zásahu do jej osobnostných práv, keďže mali za cieľ a následok zníženie cti, vážnosti, dôstojnosti a dobrého mena navrhovateľky v očiach verejnosti. K zásahu do osobnostných práv navrhovateľky došlo v dôsledku toho, že konanie navrhovateľky bolo v rámci výrokov odporcu popísané ako korupčné, manipulátorské, v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky a nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky. Okrem nepravdivosti sa výroky odporcu vo všeobecnosti vyznačovali aj silne urážlivým tónom a z ich charakteru je zrejmé, že boli motivované nie so zámerom vecne zhodnotiť vzniknutú situáciu a podať o nej dostupné informácie, ale najmä difamačne útočiť na osobu navrhovateľky a podať verejnosti taký komentár politických udalostí, ktorý nie je pravdivý.

Navrhovateľka s poukazom na ust. § 11 a nasl. a § 13 a nasl. Občianskeho zákonníka má za to, že jeho návrh na začatie konania je dôvodný.

Odporca sa k návrhu a k prílohám písomne nevyjadril. Súd odporcovi návrh na začatie konania s prílohami doručoval na adresu: G.. A. XX, I., ako na poslednú známu adresu odporcu. Zásielka sa z uvedenej adresy vrátila s označením „ adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote“. Napriek tomu, že uvedená zásielka bola v zmysle ust. § 47 ods. 2 O.s.p. riadne doručená, súd opätovne doručoval návrh na začatie konania s prílohami aj na Úrad vlády SR t.j. na pracovisko odporcu, kde odporca

dňa 17.05.2012 zásielku riadne prevzal prostredníctvom splnomocnenca aj spolu s návrhom na začatie konania s prílohami, pričom k žalobe sa nevyjadril.

Súd v predmetnej veci nariadil 6x pojednávanie, pričom odporca sa ani na jedno pojednávanie nedostavil ani svoju neúčasť neospravedlnil.

Súd aktuálnu adresu odporcu zisťoval aj cez Register obyvateľov SR, pričom register oznámil, že osoba odporcu je blokovaná pre výdaj informácií o trvalom pobyte.

Na základe uvedeného súd všetky zásielky pre odporcu doručoval na Úrad vlády SR t.j. na pracovisko odporcu. Súd v predmetnej veci prejednal vec s poukazom na ust. 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti odporcu.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi - návrhom vo veci samej, výsluchom navrhovateľky, výsluchom svedka B.. O.. O. Č., Z.., výsluchom svedka U.. X. Z., ako aj ďalšími dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Z výsluchu svedka B.. O.. O. Č. Z.. súd zistil že na otázku koho bol kandidátom na funkciu generálneho prokurátora a kto ho za týmto účelom oslovil, respektíve na základe akých skutočností sa následne vzdal kandidatúry na funkciu generálneho prokurátora, svedok uviedol, že bol oslovený začiatkom novembra roku 2010 B.. I. ako jeden z možných kandidátov na funkciu generálneho prokurátora. Stretli sa v novembri v roku 2010. Dňa 22.11.2010 v pondelok sa uskutočnilo predstavovanie kandidátov v budove Národnej rady Slovenskej republiky kde sa zúčastnil, on, B.. S. W. B.. S., všetci ako prokurátori Generálnej prokuratúry. Potom odišiel naspäť na pracovisko, pričom po obede mu volali, že sa má dostaviť do budovy Úradu vlády Slovenskej republiky, kde sa prvýkrát stretol s pani X., s ktorou sa predtým osobne nikdy nestretol. Toto stretnutie prebehlo za účasti koaličnej rady, pričom mu bolo oznámené, že je navrhnutý ako spoločný kandidát koalície na generálneho prokurátora. V tom čase tam boli účastní zástupcovia štyroch politických strán, ktorým bol predstavený. Po stretnutí išiel domov a následne dňa 24.11.2010 sa dostavil na Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky. Tu boli predstavení oficiálni kandidáti. Dňa 29.11.2010 mal prezentáciu na poslaneckom klube.

Svedok v konaní pred súdom zdôraznil, že sa necítil byť osobným kandidátom Z.. U.. X. ale bol navrhnutý ako spoločný kandidát v tom čase vládnej koalície. Dňa 02.12.2010 sa uskutočnila prvá voľba generálneho prokurátora v Národnej rade SR, kde nezvíťazil žiaden kandidát. V nasledujúci týždeň nasledovala ďalšia voľba, pričom voľbu zo dňa 02.12.2010 sprevádzali podozrenia o možnom kupovaní poslancov t.j. korupcie, nakoľko Úrad boja proti korupcii začal trestné stíhanie v predmetnej veci. Ďalšia voľba mala byť 17.05.2010, pričom vzhľadom ku skutočnosti, že aj naďalej pretrvávali podozrenia ohľadom možnej korupcie svedok uviedol, že sa rozhodol, že sa uvedenej voľby nezúčastní. V konaní pred súdom ďalej uviedol, že jeho rozhodnutie o odstúpení nikto neovplyvňoval, bolo to jeho dobrovoľné rozhodnutie, rozhodol sa úplne sám. Dňa 13.05.2010 doručil vzdanie sa kandidatúry vtedajšiemu predsedovi Národnej rady a zdôraznil, že žiadna tretia osoba nemala vplyv na jeho rozhodnutie. Následne sa dozvedel z médií, že polícia vydala rozhodnutie o zastavení trestného stíhania v danej kauze tzv. korupcie. Keďže tieto podozrenia sa nepotvrdili opäť prijal kandidatúru na funkciu generálneho prokurátora a dňa 17.06.2011 sa zúčastnil voľby a bol zvolený Národnou radou za kandidáta na generálneho prokurátora.

Na otázku, či ho niekedy navrhovateľka priamo, nepriamo alebo sprostredkovane žiadala, aby sa vzdal funkcie na generálneho prokurátora svedok uviedol, že navrhovateľka ani žiadna iná tretia osoba mu toto nenavrhla ani priamo, ani sprostredkovaním.

Z výsluchu svedka U.. X. Z. súd zistil, že ako vyšetrovateľ viedol vyšetrovanie v kauze Osrblie, pričom svedok na otázku, či zo strany nejakých osôb alebo zo strany navrhovateľky došlo k ovplyvňovaniu vyšetrovania v rámci tohto trestného konania uviedol, že nie, v priebehu vyšetrovania nedošlo k žiadnemu ovplyvňovaniu.

Na otázku, aby uviedol súdu, či je vyšetrovanie ukončené svedok uviedol, že je ukončené, pričom spisový materiál má momentálne prokurátor. Svedok taktiež v konaní pred súdom uviedol, že navrhovateľku

v predmetnej veci vypočúvali iba v pozícii svedka, čo znamená, že nebola vypočúvaná v žiadnej inej procesnej situácii.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že odporca sa v rámci vzdania sa kandidatúry B.. O.. O. Č., Z.. vyjadril dňa 13.05.2011, pričom tieto výroky boli odvysielané v správach STV a to konkrétne: " B. Č. na základe požiadavky U. X. si vymyslel túto výhovorku a U. X. priamo zodpovedá za zmarenie tajnej voľby, o ktorej povedala, že by mala byť normálna, normálna tajná voľba. “

V predmetnej časti žaloby ide taktiež o výrok odporcu zo dňa 13.05.2011, ktoré zazneli na tlačovej besede politickej strany SMER - sociálna demokracia a to konkrétne: " ... je evidentné, že po dnešnom odstúpení B. Č. z kandidatúry sa dnes ukázal ďalší dôkaz, že klame na dennej báze a normálna demokracia a tajná voľba jej nič nehovoria. Neexistujú žiadne pochybnosti o tom, že Z. Č. bol osobný kandidát U. X. - bol to jej kandidát, ona si ho vybrala a za ním aj stála.... “

" ....Som presvedčený, že Z. Č. sa vzdal na pokyn premiérky, ktorá sa trasie od strachu, čo s ňou bude, ktorá ho dnes presvedčila, že sa musí vzdať funkcie, lebo v opačnom prípade jej hrozí, že v utorok si musí urobiť rozlúčkový večierok pod tajnej voľbe. “

"Vyhlásením B. Č., ku ktorému ho prinútila U. X. tá, ktorá hovorila o normálnej tajnej voľbe. “

Vykonaným dokazovaním mal súd ďalej za preukázané, že v kauze „F.“ (v rámci druhej časti žaloby) odporca na tlačovej konferencii dňa 17.08.2011 k F. okrem iného povedal: „...Priznám sa, že som chcel túto tlačovú konferenciu urobiť už včera v dopoludňajších hodinách, ale čakal som na stretnutie s premiérkou, ktoré sa uskutočnilo o 15:30, pretože som predpokladal, že premiérka na stretnutí aspoň troma slovami sa pokúsi vysvetliť opozičnému lídrovi, čo sa stalo, aké je pozadie tejto korupčnej kauzy, ale premiérka nemala absolútne odvahu o tejto veci hovoriť, preto mi nezostáva nič iné, len predstúpiť dnes pre verejnosť, nielen popísať tento skutok, ale predovšetkým aj poskytnúť ďalšie informácie, ktoré poukazujú na pravdepodobnosť manipulácie pri vyšetrovaní tohto trestného činu a potvrdzujú aj pravdepodobnosť politických vplyvov na vyšetrovanie tohto závažného trestného činu.

Dovoľte, aby som vás informoval o spôsobe rozhodovania o mojich dotáciách z rezervy predsedu vlády. Ak ide o rozhodnutie o dotácii vo výške 300.000,- EUR, je to nadštandardne vysoká dotácia. Preto sa vyžaduje, aby predseda vlády obdržal na stôl konkrétny podklad, v ktorom sa presne popíšu všetky okolnosti, ktoré vytvárajú obraz, na aký účel dáva predseda vlády takúto obrovskú sumu, ktorá sa blíži k 10 mil slovenských korún. Predovšetkým tam musí byť napísané na čo to ide, v akom časovom horizonte to bude použité, ale nepochybne tam musí byť aj napísané to , aká firma bude realizovať túto zákazku. Kto bude jednoducho prijímateľom týchto peňazí. Jedna vec je oficiálny prijímateľ - povedzme v tomto prípade športový zväz - ale je tam aj nejaká firma, ktorá mala vykonávať konkrétne rekonštrukčné práce. Čiže pani premiérka musela mať v papieroch napísané, že to je firma D. S., ktorá mala peniaze použiť na stavebné práce v rámci športového areálu.

Vzhľadom na okolnosti celého prípadu - a budem o nich hovoriť - neverím, že U. X. nevedela o tejto korupcii a že nevedela o vyberaní desiatku. Všetky okolnosti, ktoré teraz popíšem a pomenujem, nasvedčujú tomu, že U. X. vedela o tom, čo sa deje v jej mechanizme, ktorý si vytvorila cez zbor poradcov, a že dnes zbytočne rozpráva o tom, že je svätá, o ničom nevedela, ako ona úspešne bojuje proti korupcii na Slovensku.

„Vzhľadom na uvedené so všetkými právnymi dôsledkami chcem povedať tri závery: Premiérka je neschopná, je klamárka v a je podozrivá z korupcie....“

Keďže odporca sa k predmetným skutočnostiam nevyjadril, súd vychádzal z podkladov predložených navrhovateľkou v rámci zisteného skutkového stavu.

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu (§120 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľka vo svojom návrhu bola povinná v zmysle ust. § 79 ods. 1 O.s.p. pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovoláva a ďalej prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním

potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle ust. § 101 ods. 1 O.s.p. Odporcovi bolo uložené sa k veci písomne vyjadriť, uviesť vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a označiť dôkazy na preukázania svojich tvrdení, respektíve na spochybnenie v návrhu uvádzaných skutočností, pripojiť zároveň k vyjadreniu listiny, na ktoré sa odvoláva.

Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Predpokladom úspešného uplatňovania práva na ochranu osobnosti je jednak to, že došlo k neoprávnenému zásahu a jednak to, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanoveniami § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Obe tieto náležitosti musia byť splnené, aby vznikol právny vzťah, ktorého obsahom je právo domáhať sa ochrany podľa ust. § 11 Občianskeho zákonníka a povinnosť súdom uložené sankcie znášať. Na úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti sa nevyžaduje vyvolanie následkov, ale stačí, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je také konanie, ktoré zasahuje do práv chránených ust. § 11 Občianskeho zákonníka a je v rozpore s právami a povinnosťami pôvodcu zásahu, stanovenými právnym poriadkom. Neoprávneným zásahom je v zásade každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie, ktoré zasahuje do práv chránených ust. §11 Občianskeho zákonníka. Bez významu je skutočnosť, či pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia alebo neopodstatnenosti vzneseného obvinenia alebo šlo iba o nedbanlivostné prevzatie poznatkov a ich rozširovanie. Možno uzavrieť, že neoprávneným zásahom je teda konanie, ktoré svojim obsahom, formou a cieľom sa dotýka práv chránených ust. § 11 Občianskeho zákonníka a je objektívne spôsobilé tieto chránené práva narušiť, prípadne ohroziť.

Predmetnú žalobu súd takpovediac rozdelil na dve časti. Prvá časť sa týkala výrokov odporcu vzťahujúcich sa k vzdaniu sa kandidatúry B.. O.. O. Č.C. Z.. a súčasne k ovplyvneniu jeho rozhodnutia zo strany navrhovateľky vzdať sa kandidatúry na funkciu generálneho prokurátora.

K uvedenému je možné uviesť, že výroky odporcu odvysielané dňa 13.05.2011, ktoré boli odvysielané v správach STV, boli špecifikované v rámci zisteného skutkového stavu.

Súd má za to, že otázka voľby, menovania vzdania sa kandidatúry na funkciu generálneho prokurátora ako aj ďalšie otázky týkajúce sa podmienok na vymenovanie do funkcie generálneho prokurátora, ako aj okolnosti za ktorých k týmto úkonom došlo patria do sféry verejného záujmu širokej verejnosti, a preto akákoľvek kritika v rámci politického boja medzi politickými stranami a ich predstaviteľmi nemôže podliehať ochrane podľa ust. § 11- § 13 Občianskeho zákonníka.

Súd v rámci tejto časti žaloby preskúmal slovný prejav odporcu, tak aby zistil, či uvedený slovný prejav odporcu odvysielaný dňa 13.05.2011 v správach STV zasiahol do niektorej zo zložiek osobnostných práv navrhovateľky t.j. do práva na česť, dôstojnosť, resp. do iných práv chránených Občianskym zákonníkom.

V danom prípade má súd za to, že je potrebné vychádzať zo všeobecne uznávanej skutočnosti, že u verejného činiteľa, ktorým navrhovateľka v čase odvysielania uvedeného príspevku bola (predsedníčka vlády), je právo na súkromie, právo na občiansku česť a dôstojnosť znížené v porovnaní s bežnými súkromnými osobami.

Súd v danom prípade poukazuje aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II ÚS 44/00, kde predmetom ochrany podľa § 11 Občianskeho zákonníka " sú len rýdzo osobné práva fyzickej povahy ovplyvňujúce rozvoj a uplatnenie osobnosti človeka... Toto hľadisko je potom rozhodujúce aj pri určení, ktoré práva fyzickej osoby a v akom rozsahu sú týmto ustanovením Občianskeho zákonníka chránené. Podľa právneho názoru ústavného súdu za súčasť základného práva na súkromie a ani za prejav osobnej povahy (v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka) nemožno u verejného činiteľa považovať výkon jeho zákonom upravenej služobnej právomoci... Zatiaľ čo do súkromia osôb, a teda aj do predmetu ochrany osobnosti partia zásadne otázky týkajúce sa ich intímnej sféry (písomnosti osobnej povahy, zvukové záznamy prejavov osobnej povahy), v prípade výkonu ústavnej alebo zákonnej právomoci verejných činiteľov na verejnosti ide o diametrálne odlišné od otázky verejnej, a nie súkromnej sféry, ktoré nemožno v žiadnom prípade považovať za súčasť ich základného práva na súkromie... Otázkou verejného záujmu je (v dôsledku uvedeného) preto slobodné získavanie informácií o spôsoboch, akým verejní činitelia vykonávajú na verejnosti svoje ústavné práva alebo zákonné právomoci. Verejní činitelia si musia byť vedomí toho, že budú vystavení pozornosti verejnosti a budú musieť akceptovať výkon práva na informácie zo strany verejnosti minimálne v tom rozsahu, v akom svoje ústavné alebo zákonné právomoci vykonával na verejnosti, respektíve v styku s verejnosťou. "

Na základe vyššie uvedeného možno uviesť, že hodnotiace úsudky odporcu prezentované a odvysielané dňa 13.05.2011 v správach STV súviseli s výkonom funkcie navrhovateľky (v tom čase ako predsedníčky vlády a z titulu svojej funkcie aj predsedníčky koaličnej rady), pričom tieto hodnotiace úsudky hoc vychádzajúce z nepravdivých premís podľa názoru súdu nezasiahli do osobnostných práv navrhovateľky, ale takpovediac do politickej cti navrhovateľky, ktorá však nepožíva ochranu v zmysle ust. § 11 Občianskeho zákonníka.

Hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny názor, ktorý k danému faktu zaujíma určitý postoj tak, že ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti a to na základe vlastných (subjektívnych) kritérií. Hodnotiaci úsudok preto nie je možné akýmkoľvek spôsobom dokazovať, je však nutné skúmať, či sa zakladá na pravdivej informácii, či forma jeho verejnej prezentácie je primeraná a či zásah do osobnostných práv je nevyhnutným sprievodným javom výkonu kritiky, teda či primárnym cieľom kritiky nie je hanobenie a zneuctenie konkrétnej osoby.

S poukazom na rozhodnutie NS SR sp.zn. XX T. XXX/XXXX, podľa ktorého sloboda prejavu vrátane slobody prednášať kritiku, sú v demokratickej spoločnosti limitované. V prípade prípustnej (oprávnenej) kritiky nie sú prekročené medze vecné a konkrétne a je dodržaná požiadavka jej primeranosti. Vecnou je taká kritika, ktorá vychádza z pravdivých východiskových podkladov a ktorá z nich zároveň logicky vyvodzuje zodpovedajúce hodnotiace úsudky. Pokiaľ však tieto podklady nie sú pravdivé, a hodnotiaci úsudok je difamujúci, potom nie je možné kritiku považovať za prípustnú. Za konkrétnu je treba považovať kritiku, pri ktorej konkrétne východiskové podklady tvoria konkrétne uvedené skutočnosti (t.j. taká kritika nevychádza iba zo všeobecných úsudkov, ktoré nie sú podoprené konkrétnymi skutočnosťami). Kritika nesmie sledovať cieľ prípadného ohovárania, a ponižovania, škandalizácie alebo urážky určitej fyzickej osoby. Na tejto skutočnosti nemôže nič zmeniť ani skutočnosť, že dotknutou osobou je osoba tzv. verejného záujmu.

Na základe vyššie uvedeného, by bolo možné ustáliť uvedený zásah ako neoprávnený zásah do osobnostných práv navrhovateľky, avšak iba v tom prípade, ak by tento zasiahol do niektorej zo zložiek osobnostných práv chránených Občianskym zákonníkom. Hodnotiaci úsudok prezentovaný predstaviteľom politickej strany v rámci politického boja, hoci aj nepravdivý, nie je totiž podľa názoru súdu neoprávneným zásahom do osobnostných práv v zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko týmto automaticky nedochádza k zníženiu cti a dôstojnosti u politického oponenta. Nejde tu totiž o bežný zásah v rámci súkromnoprávneho vzťahu medzi účastníkmi, ale o zásah medzi subjektmi, ktorí sú reprezentanti politických strán (nešlo o zásah „L. K.. X. ako fyzické osoby, ale o vzťah predseda vlády a v tom čase predseda najsilnejšej opozičnej politickej strany). Súd nepopiera, že aj pri výkone politických

práv môžu určité výroky politika na adresu iného politika vyvolať súčasne aj zásah do osobnostných práv, avšak v danom prípade, zo strany navrhovateľky nebol predložený žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, že v dôsledku tohto výroku súčasne došlo k zníženiu jej cti a dôstojnosti ako fyzickej osoby (nie politika), pričom samotné konštatovanie tejto ujmy navrhovateľkou neznemená bez ďalšieho aj preukázanie tejto skutočnosti. Vzhľadom na osobitosť tohto prípadu, kedy bola navrhovateľka v pozícii predsedu vlády vo vzťahu k samotnému hodnotiacemu úsudku odporcu - reprezentanta politickej strany v rámci otázok týkajúcich sa politického boja, bola navrhovateľka (na rozdiel od bežnej fyzickej osoby, u ktorej túto ujmu možno z objektívneho hľadiska zhodnotiť a to tak, že treba vychádzať z toho, ako by takýto zásah pociťovala ktorákoľvek iná osoba v jej postavení) povinná predložiť súdu preukázateľné dôkazy, že jej skutočne ujma v osobnostnej sfére ako fyzickej osoby vznikla (nestačí iba samotné konštatovanie tejto ujmy). Vzhľadom k jednotlivých hodnotiacim úsudkom súd všetky vyjadrenia odporcu odvysielané dňa 13.05.2011 vyhodnotil ako politický boj medzi navrhovateľkou, v tom čase predsedníčkou vlády SR a odporcom ako predsedom najsilnejšej opozičnej politickej strany, ktoré síce zasiahli do tzv. politickej cti navrhovateľky, ale táto ako bolo vyššie povedané nepožíva ochranu v zmysle ust. § 11 Občianskeho zákonníka.

Na základe uvedeného súd žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

V druhej časti žaloby sa súd zaoberal hodnotiacimi úsudkami, ale hlavne skutkovými tvrdeniami odporcu zverejnenými a odvysielanými na tlačovej konferencii dňa 17.8.2011 ku kauze „F.“.

V tejto časti žaloby je podľa názoru súdu odlišná situácia od prvej časti žaloby. Jednotlivé výroky odporcu súd špecifikoval v rámci zisteného skutkového stavu. Jedným z výrokov odporcu bol aj výrok „....Vzhľadom na okolnosti celého prípadu - a budem o nich hovoriť - neverím, že U. X. nevedela o tejto korupcii a že nevedela o vyberaní desiatku. Všetky okolnosti, ktoré teraz popíšem a pomenujem, nasvedčujú tomu, že U. X. vedela o tom, čo sa deje v jej mechanizme, ktorý si vytvorila cez zbor poradcov, a že dnes zbytočne rozpráva o tom, že je svätá, o ničom nevedela, ako ona úspešne bojuje proti korupcii na Slovensku.

„Vzhľadom na uvedené so všetkými právnymi dôsledkami chcem povedať tri závery: Premiérka je neschopná, je klamárka a je podozrivá z korupcie....“

Súd musí v danom prípade konštatovať, že spájanie akejkoľvek osoby s trestnou činnosťou (bez jej preukázania) je vždy neoprávneným zásahom do osobnostných práv tejto osoby, nakoľko inštitút bezúhonnosti sa vyžaduje nielen v bežnom živote, ale aj pri zastávaní vysokých politických funkcií.

V danom prípade z vykonaného dokazovania nebolo sporné, že odporca na adresu navrhovateľky vyhlásil, okrem iného, že navrhovateľka je podozrivá z korupcie a to bez toho, aby disponoval relevantným dôkazom umožňujúcim mu vysloviť toto skutkové tvrdenie (nie hodnotiaci úsudok). Išlo nepochybne o skutkové tvrdenie, pri ktorom dôkazné bremeno o jeho pravdivosti nesie odporca.

Oprávneným, by sa uvedené skutkové tvrdenie mohlo stať iba za predpokladu, že by bolo zo strany odporcu preukázané (tu platí zásada koncentrácie dôkazov podľa §118a OSP), alebo by to odporca prezentoval ako hodnotiaci úsudok, avšak tento by sa musel dať rozumne vyvodiť z určitých dôkazných prostriedkov resp. by musel vyplývať z výsledkov dokazovania (napr. ak by uvedené vyplývalo z výpovede vypočutých svedkov v trestnom konaní, prípade by odporca súdu o uvedenom predložil listinný dôkaz a pod..).

Súd má za to, že je potrebné rozlišovať výroky prednesené v rámci politického boja od výrokov, ktorými je osoba upodozrievaná z trestnej činnosti, nakoľko kým výroky prednesené v rámci politického boja nemôžu zasahovať do osobnostných práv politika, naproti tomu výroky o podozrení z trestnej činnosti nielenže zasahujú do osobnostných práv fyzickej osoby (aj politika), ale dokonca môžu negatívne ovplyvniť jej ďalšie pôsobenie v politickej sfére.

Už len označenie osoby za „podozrivú“ z trestnej činnosti je označenie, ktoré sa bežne používa vo fáze trestného konania, po začatí trestného stíhania do vznesenia obvinenia, pričom takéto označenie osoby u bežného človeka - diváka vyvoláva dojem, že daná osoba sa podieľa na trestnej činnosti. Ak sa v médiách objaví vo vzťahu k určitej osobe podozrenie z páchania trestnej činnosti (hoci táto osoba nebola obvinená a možno nebude ani v budúcnosti), u väčšiny obyvateľstva (laickej verejnosti) to nepochybne zachová dojem, že táto osoba uvedený trestný čin skutočne spáchala, a to najmä tam, kde médiá v ďalšom už verejnosť neinformujú ako celá kauza dopadla. Inými slovami, médiá odvysielajú len prvotnú reportáž o tom, že určitá osoba je podozrivá zo spáchania trestného činu, avšak v prípade ak táto osoba nebola neskôr obvinená, už len zriedkavo o tejto skutočnosti informujú verejnosť. Uvedené potom zanecháva na laickej verejnosti dojem, že takáto osoba trestný čin spáchala, čo nepochybne zasahuje do cti a dôstojnosti takejto osoby. Aj v posudzovanom prípade, odporca tvrdil, že navrhovateľka je podozrivá z trestného činu korupcie. Hoci takáto informácia nebola potvrdená z oficiálnych zdrojov polície, ani doposiaľ nebola navrhovateľke preukázaná, a teda išlo len o skutkové tvrdenie odporcu, neskôr už verejnosť nebola informovaná (rovnakým spôsobom) či sa tieto podozrenia preukázali alebo nie. Ak by sa tieto podozrenia preukázali, nemohlo by dôjsť k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv navrhovateľky. Avšak na druhej strane, ak by sa tieto podozrenia nepreukázali, a o nepreukázaní tohto podozrenia verejnosť už informovaná nebola, ide o neoprávnený zásah, nakoľko v pamäti verejnosti zostali len informácie o existencii podozrenia a teda v tomto duchu bola navrhovateľka aj verejnosťou vnímaná.

Súd teda nespochybňuje právo odporcu upodozrievať niekoho (vrátane navrhovateľky) z trestnej činnosti (ak dôkazy, ktorými disponuje rozumne umožňujú vyvodiť aj takýto záver, hoci v tomto spore neboli takéto dôkazy predložené), avšak, ak doposiaľ sa tieto podozrenia nepreukázali ako pravdivé, bolo zároveň na mieste rovnakým spôsobom informovať verejnosť aj o tom, že sa podozrenia nepreukázali, k čomu však zo strany odporcu už nedošlo. Práve toto konanie potom vyvoláva stav, že k laickej verejnosti sa dostanú len informácie o podozrení z trestnej činnosti, avšak o skutočnosti, či sa podozrenie aj preukázalo alebo nie, už verejnosť informovaná nie je. Takýto stav potom u osoby, ktorá bola (aj neprávom) označená za podozrivú z trestnej činnosti vyvoláva stav právnej neistoty a nepochybne táto osoba právom pociťuje poškodenie svojho mena, cti a dôstojnosti v očiach verejnosti. V celkovom kontexte potom možno skutočne hovoriť o neoprávnenom zásahu do osobnostných práv, nakoľko verejnosti boli týmto spôsobom predložené neúplné informácie majúce nepochybne difamujúci charakter (verejnosť sa teda dozvedela len to, že navrhovateľka má byť podozrivá z trestnej činnosti, avšak už sa nedozvedela, či sa toto podozrenie potvrdilo alebo vyvrátilo). Práve preto meno navrhovateľky možno „očistiť“ len uverejnením ospravedlnenia, v ktorom sa laická verejnosť dozvie, že sa podozrenia z trestnej činnosti nepotvrdili resp. že sú nepravdivé.

Z jednotlivých výrokov odporcu súd skonštatoval, že týmito výrokmi bolo zo strany odporcu zasiahnuté do osobnostných práv navrhovateľky a to konkrétne do jej dôstojnosti a do jej cti.

Súd považuje za potrebné uviesť, že česť je taktiež integrálnou a dôležitou súčasťou dôstojnosti človeka. Formuje rovnako základ množstva rozhodnutí uskutočnených členmi demokratickej spoločnosti, ktoré sú fundamentálne pre jej dobré fungovanie. Česť hrá roľu vo vzťahoch, ako napríklad koho zamestnávateľ zamestná, respektíve pre koho pracovník bude pracovať, je rozhodujúca aj pri úvahe o tom, kto má postúpiť do vyšších pracovných či funkčných pozícii, a česť je dôležitá pre rozhodnutie aj o tom, s kým nadviazať obchodné vzťahy, respektíve komu bude daný hlas v politickom živote. Pokiaľ je jeden krát pošpinená neopodstatneným obvineným vyjadreným verejne, a tým skôr v médiách, môže byť povesť a česť osoby poškodená navždy a zvlášť v situácii, kedy nie je daná možnosť rehabilitácie. Pokiaľ takáto situácia nastane, prehráva tak osoba sama, ako aj spoločnosť. A práve preto nie je možné vychádzať z toho, že ochrana povesti, respektíve cti je záležitosťou dôležitou iba pre dotknutého jednotlivca, prípadne pre jeho rodinu. Z týchto dôvodov je ochranu povesti, respektíve cti potrebné vnímať ako ochranu verejného statku. Je preto vo verejnom záujme, aby česť a povesť osôb pôsobiacich vo verejnom živote nebola diskutovaná v skutkovo posunutých rovinách. Tak na poli politiky, ako aj v informačných prostriedkoch volič potrebuje byť schopný rozoznať dobro od zla, aby nakoniec mohol uskutočniť informovaný výber vo vzťahu k politikovi, ako aj k médiu.

Televízne vysielanie je z hľadiska rozsahu jeho pôsobenia jedným z najdostupnejších zdrojov informácií širokej verejnosti. Ak k neoprávnenému zásahu do chránených práv dôjde týmto médiom, treba vždy vychádzať z toho, že mal širokú publicitu. To v prípade, že zásah bol spojený so znížením dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti (o taký zásah ide jednoznačne pri tvrdenej, avšak právoplatným rozsudkom súdu nepreukázanej trestnej činnosti), a teda zakladá nárok oprávnenej osoby domáhať sa ochrany osobnosti a súčasne zakladá nárok tejto osoby domáhať sa aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Je pravdou, že navrhovateľka nepožadovala od odporcu nemajetkovú ujmu v peniazoch, preto sa súd skúmaním ďalších podmienok pre uvedené nezaoberal.

V závere súd môže skonštatovať, že v druhej časti žaloby t.j. v časti výrokov odporcu odvysielaných na tlačovej konferencii dňa 17.08.2011 ku kauze „F.“ bola navrhovateľka neoprávnene (nepreukázane) spájaná s trestnou činnosťou, a teda uvedený zásah súd vyhodnotil ako zásah zasahujúci do cti a dôstojnosti navrhovateľky. Vzhľadom na to, že uvedený zásah bol uskutočnený prostredníctvom médií, možno konštatovať, že mal široký dopad na verejnosť a na vytvorenie mienky v očiach širokej verejnosti, a teda takýto zásah bol objektívne spôsobilý znížiť dôstojnosť resp. vážnosť fyzickej osoby (aj politika) v spoločnosti v značnej miere. Súd v danom prípade vychádzal zo zisteného skutkového stavu, pričom pri posudzovaní miery zásahu sa súd opieral o konkrétne hľadiská vzťahujúce sa k zistenej miere zásahu do osobnostných práv navrhovateľky, a posudzoval okolnosti tak na strane samotného odporcu, ale taktiež na strane navrhovateľky. To znamená, že súd v danom prípade zobral do úvahy aj skutočnosť, že navrhovateľka ako poškodená fyzická osoba, sama svojím konaním nemohla ovplyvniť možnosť mylného, nepravdivého a dehonestujúceho posúdenia jej osoby zo strany odporcu, ktorý osobu navrhovateľky ako osobu podozrivú spojil s trestnou činnosťou, a teda tieto skutočnosti súd vyhodnotil v prospech navrhovateľky.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd rozhodol v predmetnej časti žaloby tak, že odporca je povinný v tlačových agentúrach SITA a TASR na vlastné náklady strpieť uverejnenie ospravedlnenia s textom špecifikovaným v rámci výroku rozhodnutia, nakoľko súd má za to, že navrhovateľka preukázala, že výrokmi odporcu zverejnenými a odvysielanými na tlačovej konferencii dňa 17.08.2011 ku kauze „F.“ došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv navrhovateľky a taktiež k zníženiu jej cti a dôstojnosti. Z uvedených dôvodov súd žalobe v tejto časti vyhovel.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Keďže súd žalobu v prvej časti nároku navrhovateľky zamietol a v druhej časti nároku navrhovateľky vyhovel, súd o trovách konania rozhodol tak , že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Česť je taktiež integrálnou a dôležitou súčasťou dôstojnosti človeka. Formuje rovnako základ množstva rozhodnutí uskutočnených členmi demokratickej spoločnosti, ktoré sú fundamentálne pre jej dobré fungovanie. Česť hrá roľu vo vzťahoch, ako napríklad koho zamestnávateľ zamestná, respektíve pre koho pracovník bude pracovať, je rozhodujúca aj pri úvahe o tom, kto má postúpiť do vyšších pracovných či funkčných pozícii, a česť je dôležitá pre rozhodnutie aj o tom, s kým nadviazať obchodné vzťahy, respektíve komu bude daný hlas v politickom živote. Pokiaľ je jeden krát pošpinená neopodstatneným obvineným vyjadreným verejne, a tým skôr v médiach, môže byť povesť a česť osoby poškodená navždy a zvlášť v situácii, kedy nie je daná možnosť rehabilitácie. Pokiaľ takáto situácia nastane, prehráva tak osoba sama, ako aj spoločnosť. A práve preto nie je možné vychádzať z toho, že ochrana povesti, respektíve cti je záležitosťou dôležitou iba pre dotknutého jednotlivca, prípadne pre jeho rodinu. Z týchto dôvodov je ochranu povesti, respektíve cti potrebné vnímať ako ochranu verejného statku. Je preto vo verejnom záujme, aby česť a povesť osôb pôsobiacich vo verejnom živote nebola diskutovaná v skutkovo posunutých rovinách. Tak na poli politiky, ako aj v informačných prostriedkoch volič potrebuje byť schopný rozoznať dobro od zla, aby nakoniec mohol uskutočniť informovaný výber vo vzťahu k politikovi, ako aj k médiu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia na Okresný súd Pezinok, písomne, vo dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť podľa § 205, ods. 2 O.s.p. len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205a/

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.